

- 2) Skal artikel 33, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977 (herefter »direktivet«) fortolkes således, at det er til hinder for at opretholde en (lokal) skat (på økonomiske aktiviteter), der pålægges selvstændig erhvervsvirksomhed, der har til formål at opnå afkast eller overskud, hvilken skat hovedsageligt er kendetegnet ved, at den hviler på netto indtægterne, idet udgifterne til erhvervelse af de solgte goder og de præsterede tjenesteydelser fra tredjemand samt materialeudgifterne er fratrukket? Sagt på en anden måde, kan en skat af denne karakter betegnes som en omsætningsafgift som omhandlet i den pågældende bestemmelse?

⁽¹⁾ EFT L 236, s. 846.

⁽²⁾ EFT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 20. juli 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-322/06)

(2006/C 237/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrel og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ⁽¹⁾, da det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller i det mindste ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 23. marts 2005.

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 35.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona (Spanien) den 27. juli 2006 — Alfredo Nieto Nuño mod Leonci Monlleó Franquet

(Sag C-328/06)

(2006/C 237/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfredo Nieto Nuño

Sagsøgt: Leonci Monlleó Franquet

Det præjudicielle spørgsmål

Skal begrebet »vitterlig kendt« varemærke i en medlemsstat, som det omhandles i artikel 4 i Rådets første direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1), ene og alene forstås som en henvisning til den grad, hvori mærket er kendt og indarbejdet i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller inden for en væsentlig del af statens område, eller kan et varemærkes karakter af velkendt være knyttet til et geografisk område, der ikke svarer til en stats område, men til et selvstyrende fællesskab, en region, et område eller en by, som følge af den vare eller tjenesteydelse, der omfattes af varemærket, og de personer, som mærket faktisk retter sig til, det vil i sidste ende sige under hensyn til det marked, inden for hvilket mærket anvendes?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.